

MURAD KÜÇÜK

Murad Küçük, 2025 yılında aynaya baktığında ne görüyor?

Vallahi 2025 yılı için sormuşsunuz da artık medya çok değişti. Tabii bizim gibi daha old school kalmış yönetmenlerin değişmesi gerekiyordu. Bir kere tüm sektörler, reklam filmleri, müzik video prodüksiyonları çok ufalıyor. Yani sektöre uyum sağlamak eskisi kadar kolay değil. Teknoloji ucuzladı, teknolojinin ucuzlamasıyla beraber prodüksiyon rakamları çok ufaldı. Dolayısıyla bu sadece beni bağlayan bir şey değil, genç yönetmenler için de artık büyük projeler yapmak zor. Eskiden bizim negatif kullandığımız dönemlerin bütçelerini şu an beklemek zaten yanlış ama dediğim gibi neredeyse 5 seneden beri diyeyim, belki de 10 seneden beri tüm prodüksiyon rakamları sektörlerde çok ufaldı. Bundan dolayı tabii çok memnun değiliz ve bundan sonra da daha fazla ufalacağını düşünüyorum ama yapacak bir şey yok. Hepimiz bir şekilde evrileceğiz.

Sosyal medyada paylaştığınız içeriklerden yola çıkarak büyük bir hayvan sevgisi ve yapılan iyiliklerin vurgulandığını görüyoruz, insanları iyi olma konusunda motive eden bir profile sahipsiniz. Bu noktada bir yönetmen olarak toplum üzerindeki etkinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Benim zaten Instagram'ı kullanma sebebim daha çok sizin sorduğunuz sorudaki detay. Ben bunu esasında çok bir misyon olarak görmüyorum. Yani bir tür keyfim, hobim olarak görüyorum zaten. Bunu yönetmenliğin getirdiği bir görev olarak değil de popüler bir yönetmen olmanın getirdiği bir avantaj olarak kullanıyorum. Daha çok insana ulaşabiliyorum bu şekilde. Beni takip edenler zaten benimle benzer hislere, benimle benzer zevklere sahip olan insanlar. O yüzden misyondan çok bir ortak paylaşım olarak görüyorum takipçilerimle kendi aramda. Eğer bunlardan birilerine pozitif bir şeyler geçiriyorsam ne mutlu bana.

1998'den beri video klip yönetmenliği yapıyorsunuz. O zamandan günümüze kadar sektörde nasıl bir değişiklik oldu, hangi değişimleri beğendiniz ya da beğenmediniz?

Şimdi 1998'den beri başlayıp 2025'ten hesaplarsak gerçekten uzun bir süre yapıyor. Esasında benim burada söyleyeceğim şey birinci sorunun cevabıyla hemen hemen aynı. Dediğim gibi sektör küçüldü, biz evrilmek zorunda kaldık. Yeni ve genç yönetmenlerde beğendiğim çok şey var ama açıkçası daha rahat prodüksiyon rakamlarıyla çalışmalarını arzu ederdim. Biz de müziğin analog olduğu zamanlarda, en azından dijital olarak kopyalamanın veya dijital olarak yayınlanmanın olmadığı ve bir albüm yayınlandığı zaman fiziksel olarak satın alınmanın zorunlu olduğu vakitlerde çalıştığımız için bütçelerimiz şimdiye kadar çok daha konforluydu. Dediğim gibi sektör bir şekilde ufalıyor. Benim çok içime sinen, hoşuma giden bir durum değil.

100'ün üzerinde çalışmanız mevcut. Bu alanda yeni olan isimlerin sıklıkla hangi hataları yaptığını görüyorsunuz, bu hatalar nasıl iyileştirilebilir, sizin yaptığınız hatalar oldu mu?

Yeni ve genç yönetmenlerde yine daha önceki sorularda belirttiğim gibi şöyle bir şanssızlık var: Artık iş alabilmek için yapımcıların suyuna gitmek zorunda kalıyorlar. Onlara verilen bütçelere evet demek zorundalar. Bu da onların yaratıcılığını belli bir yere kadar törpülüyor. Dolayısıyla işi alabilmek için rakamları çok aşağı çekmeleri esasında bir sonraki adımlarında onların başlarına bela olacak, oluyor da. Müzik yapımcılarının ya da bazen artistlerin, menajerlerin iş ucuzlatma amacıyla yönetmenleri bu şekilde zora sokmaları olumsuz bir şey. Buna rağmen ortaya iyi bir iş çıkıyorsa bu tamamen yönetmenin bireysel başarısıdır.

Yönetmen olarak sizi en zorlayan olay ne oldu? Talihsiz bir anınız var mı?

Setlerde pek çok “talihsizlik” başımıza geliyor. Bu bazı zamanlarda teknik sorunlar olabilir, bazı zamanlarda prodüksiyonel sorunlar olabilir. Şu an düşündüğümde birkaç işimde mesela kameram bozulmuştu, alternatif kameralar beklemek zorunda kalmıştık. Bir tane komik bir anımız var. Bir reklam filmi çekiyordum. Çektiğimiz reklam filmi Alanya’da bir golf sahasındaydı. Reklam filminde de bir çerezin içinden çıkan şeylerle çocuklar oyun oynuyor. Yeşilliğin üzerinde çekiyoruz. Böyle göz alabildiğince yeşil bir alana ihtiyaç vardı, müşteri öyle bir coğrafya istiyordu. Tüm çocuk castini İstanbul’dan götürdük. Ondan sonra çekimin ortalarına doğru asistanlar geldi. Hocam dediler, çoğu çocuğun elinde yüzünde kızarıklıklar ve hapsirik başlamış. Ondan sonra bir baktım gerçekten yüzleri gözleri şişmiş, böyle kıpkırmızı, hepsi ağlıyor ve hepsi eziyet çekiyor. Hepsi de çok güzel çocuklar. Hemen durdurduk, hastaneye gittik. Meğer çekim yaptığımız alanda, o mevsimde bir tırtıl dolaşıyormuş çimenlerde ve o tırtılın da tüyleri özellikle alerjik bünyelerde böyle bir reaksiyon yapıyormuş. Çekimi iki gün erteledik ondan sonra ama çocukların hâlini görmek lazımdı. O zamanda çok üzülmüştüm. Böyle talihsiz bir setim olmuştu.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Sinema ve Televizyon bölümü mezunu olarak bu işi yapmak istediğinize karar verdiğiniz bir an var mıydı?

Ben dediğin gibi Mimar Sinan, Sinema mezunuyum. Esasında aldığım eğitim tamamen drama ve sinema rejisi üzerine ki hocalarım Lütfi Akad, Metin Erksan, Halit Refiğ’dir. Yani Türkiye’nin duayenleri bana ders verdi. Dolayısıyla aldığım eğitimle yaptığım müzik video yönetmenliği ya da reklam yönetmenliğinin esasla hiçbir alakası yok. Bu benim tamamen kişisel hobim diyeyim. O dönemlerde yurtdışındaki birkaç firmanın Türkiye’deki distribütörlüğünü yapan arkadaşımın bana referansıya benim yurtdışında rock, metal videoları çekmemle başlamıştı ama dediğim gibi teknik eğitim aldım. Teknik eğitim bana setlerde çok yardımcı oldu ama sinema okumamın esasında yaptığımız meslekle çok da fazla bir bağı olduğunu düşünmüyorum.

Yönetmenliğini yaptığınız kliplerde Şebnem Ferah, Mor ve Ötesi, Athena gibi isimler yer alıyor. En keyif aldığınız ve sonucundan en memnun olduğunuz çalışmanız hangisi oldu?

En sevdiğim videom diye bir şey yok. Ben zaten köken olarak rock video yönetmeniyim. Tabii ki rock videolarımı daha zevk alarak, daha eğlenerek çekmişimdir ama diyemiyorum ki şu onun ötesindedir ya da daha kıymetlidir. Alternatif sanat diyelim, Türkiye’de alternatif sanatlara videolar yapmak herhâlde pop sounduna göre benim için daha keyifli ve daha eğlenceli.

Bir çalışmanız olduğunda arka planda nasıl bir süreç yaşanıyor, ne gibi detaylara özellikle önem veriyorsunuz?

Müzik videonun yaratımında tabii ki önemli olan şarkının yönetmende oluşturduğu hissiyat. Öncelikle buna dikkat ediyoruz, parantez içinde tabii ki bütçenin el verdiği şartlarda. Şarkının içinde geçen herhangi bir tema, herhangi bir söz, kelime bile bazı zamanlarda videonun konseptini oluşturmamda bana öncü olur. Ondan sonrasında şarkıyı çok sık dinlerken artık yavaş yavaş şarkıya bir şekilde adapte oluyorsun ve sonrasında o bulduğun imajları peşi sıra not almaya başlıyoruz. Aldığımız o notları daha sonrasında prodüksiyon ve görüntü yönetmenleriyle paylaşıyoruz. Bunları nasıl görsele dökebiliriz diye tartışıyoruz. Daha sonra sette bu bulduğumuz görselleri düşündüğümüze en yakın hâliyle çekmeye çalışıyoruz. Edit kısmında da editörlerden bizim hiç aklımıza gelmeyecek bazı zamanlarda, bazı yolları deniyoruz ve en sonunda ortaya çıkan sonucu artist ve yapımcıyla, menajerlerle paylaşıyoruz. Eğer hemfikir olursak da yayına çıkıyor.

Ekşi Sözlük’te okuduğum bir yoruma göre sizi yakından takip eden kişiler Türkçe klip dışında da çalışmalarınızı görmeyi istiyor, bu yoruma bakışınız nedir? İleride ne gibi projeleri gerçekleştirmeyi hedefliyorsunuz?

Aralarda zaten yurt dışına işler yapıyorum. Mesela en son Katar’da olan Dünya Kupası’nda, Dünya Kupası’nın ve Katar millî takımının tanıtımları için iki tane video yapmıştık. Ondan önce Bakü’de gerçekleşen Kadınlar Dünya Kupası için de yine aynı şekilde videolar yaptık.

Bazı zamanlarda özellikle bize Orta Doğu'dan talepler geliyor, onları da yapıyoruz. Ondan öncesinde zaten bu işe başlarken özellikle Almanya için rock, metal videoları yapmıştım. Şu an olay sadece Türkiye için değil, yurt dışında da gerçekten sektör çok ufaldı. Tabii ki eğer yurt dışından bu şekilde talep gelirse yine gerçekleştirmek istiyoruz.

Murad Küçük 2025 yılında Mars'a gönderilse ve yalnızca bir yemek, bir film, bir albüm ve bir kitap seçme hakkı olsa... Hangilerini alırdı?

Beraberimde götüreceğim yemek menemen olabilir. Menemenin çok büyük hayranıyım, her gün yemeden yapamam. Albüm... Albüm çok zor soruymuş ama büyük Black Sabbath hayranıyım ben. Herhâlde Black Sabbath, Paranoid albümü olabilir. Dedğim gibi çok sevdiğim, bende çok etkisi olan bir albüm. Kitap... Mutlaka bir tane Jule Verne romanı alırım. Çocukluğumdan beri herhâlde beni en çok etkileyen yazarlardan biridir, hayal gücümü bu kadar destekleyen başka bir roman yazarı hatırlamıyorum. Film olarak... Ya Star Wars serisinden bir film ya da Indiana Jones. Indiana Jones da aşırı sevdiğim bir film serisi. Bunlardan birini alırım.

